

punkt ligger i hjælpen til ældre. Det ved enhver, der arbejder med virkeligheden.

Så undrer det mig i øvrigt, at Dansk Folkeparti i de få forslag, der er kommet på ældreområdet, er fuldstændig uoptaget af ressourcensiden på ældreområdet, ikke kun i form af ældreboligbyggeri, men måske specielt med hensyn til, at sagens kerne vel er, at hvis de ting skal lykkes, skal det ske ved, at der skal ansættes nogle flere folk. Der skal flere hænder til, og derfor synes jeg, det er interessant, at Dansk Folkeparti vil lave det sammen med Venstre og De Konservative, som tordner imod flere offentligt ansatte.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (DF):

Nu er det jo sådan, at det på sin vis er godt nok med det lokale selvstyre, men indimellem er det også noget skidt, for både hr. Villy Søvndal og jeg ved, at man skærer ned i rigtig mange kommuner. Der er jo nogle aftaler, som Folketinget ikke er direkte involveret i, og det kunne vi da fra Dansk Folkepartis side godt ønske var tilfældet. Vi har også foreslået gentagne gange, at Folketinget i meget, meget større omfang går ind via eksempelvis Finansudvalget, bevilger nogle flere penge og finder ud af, hvordan tingene er skruet sammen. Der er nemlig behov for det, og hr. Villy Søvndal skal slet, slet ikke være i tvivl om, at det mener Dansk Folkeparti.

Men i øvrigt må jeg spørge: Når SF er kommet med nogle forslag, som ville forbedre forholdene for de ældre, har der så ikke altid været tradition for, at Dansk Folkeparti stemte for? Jeg synes, at i stedet for at skælde ud fra SF's side skulle de slå pjalterne sammen med os, havde jeg nær sagt, og få det bedst mulige ud af det til fordel for de svage i vores samfund, for dem er der nogle stykker af.

(Kort bemærkning).

Jann Sjursen (KRF):

Fru Pia Kjærsgaard nævnte tidligere, at Dansk Folkeparti går ind for princippet om, at penge skal følge barnet på familieområdet. Det er jo et princip, som vi fra Kristeligt Folkepartis side også kan tilslutte os, men jeg vil godt understrege, at det princip jo i virkeligheden ikke er så forfærdelig meget værd, hvis det ikke kombineres med, at far eller mor også har nogle rettigheder over for arbejdsgiverne – har mulighed for at tage orlov og har mulighed for at få deltidsarbejde, så det ikke bliver et spørgsmål

om, at enten er man fuldtids på arbejdsmarkedet, eller også er man fuldtids derhjemme.

Der er selvfølgelig nogle, der vælger enten det ene eller det andet, men den helt store gevinst, vi kunne opnå på børneområdet, er jo i virkeligheden, hvis man i højere grad kunne kombinere arbejdsliv og familieliv. Men så kræves der altså orlovsordninger, og så kræves det også, at småbørnsfamilierne får ret til deltidsarbejde, sådan som Kristeligt Folkeparti tidligere har stillet forslag om.

Men vi har aldrig fået Dansk Folkepartis støtte til de forslag, og derfor vil jeg sige, at den udgave af pengene følger barnet-ordningen, som fru Pia Kjærsgaard her gør sig til talsmand for, i store træk vil betyde, at man alene får mulighed for at betale sig fra at bruge institutionspladser, og det er faktisk ikke den store gevinst for småbørnsfamilierne som sådan. Der skal nogle ordninger til, som også er arbejdsmarkedsrelaterede, hvis det virkelig skal batte noget for småbørnsfamilierne.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (DF):

Jeg er fuldstændig enig. Jeg synes simpelt hen, at det, hr. Jann Sjursen siger, er yderst fornuftigt, men vandene skiller, fordi Dansk Folkeparti mener, at det må arbejdsmarkedets parter aftale. Det skal ikke ske via lovgivning.

Når det gælder om, at pengene skal følge barnet, er det noget, som Folketinget kan beslutte. Men hvis vi først begynder at gribe ind med bestemmelser om arbejdstid, deltid eller fuldtid, eller hvad vi nu gør, synes jeg, det er meget, meget uforeneligt med den aftaleret, der normalt er på arbejdsmarkedet, og som vi faktisk hylder og synes er et god princip.

Men det, hr. Jann Sjursen siger, synes jeg er godt og sundt og fornuftigt. Min idé er bestemt også, at forældrene bør have meget, meget mere tid hjemme sammen med deres børn, og det kan hr. Jann Sjursen godt regne med Dansk Folkepartis støtte til. Men det skal ikke ske via lovgivning.

Jeg ønsker ikke direkte, som nogle ynder at sige hånende, at kvinderne skal tilbage til kødgyderne. Det er jo den retorik, som de meget bevidste bruger, og det synes jeg er helt forkert. Men jeg ønsker, at vores børn skal have en fornuftig opvækst, en tryk og kærlig opvækst, og det tror jeg faktisk de bedst får, når de er sammen med en af forældrene derhjemme, i hvert fald mens de er meget små, og ikke skal afsted